

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

15. Dies Decemb. Non dedignetur, quod fecit Christus, facere Christianus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

aliquid intendis ad voluptatem , an sit jucundum ad difficultatem , an sit molestum , ad utilitatem , au sit probosum,ad commoditatem , an sit acceptum,non attendas, displiceat, an placeat, pungat, an ungar : effera, an deprimat: sed unum tibi hoc semper propone, & à te inquire, an, quod agis, vel omittis, sit Deo honorificum, & gloriosum. Infirmitus, valetudinis recuperandæ studiosus , non rejicit potionem, quia amara est, non sumit frigidam , quia deleat, sed soūm attendit , an valetudini conducat. Peregrinus dum interrogat, ne aberret, semitam, sive dirigatur ad dexteram, sive ad sinistram, sive ad Orientem, sive ad Occidentem, sive ad ascensum montis , sive ad descensum vallis, perinde est illi, dummodò illa via ducat ad viam metam : sic te geras in hac vita, ut peregrinus in via. Oportet rebus sublunaribus uti, non frui : & sic uti, prout conferunt Divinæ Gloriæ. Hic enim omnia, sunt media ad finem : non habent usum propter se. Nihil sumas, quod ad suum finem non dirigas , licet pretiosum sit, quia inutile erit, nihil relinquas, quod ad illum faciat, licet acerbum sit, quia perniciosum erit. In omnibus semper aspice Numen , & ex ejus aspergili accipies lumen in mente, vulnus in corde. Quis Numinis aspectus penetrat cum vulnere pectus.

15. DIES DECEMB.

Non dedignetur, quod fecit Christus, facere Christianus. S. Augustinus tract. 58. in Joan.

I. A

Christiani L.
estimirari
Christum.

A Christo mutuatus es nomen , ò Christiane ! Talem te esse prodas magis opere , quām nomine. Audi Christiane , & expende verba Salviani ; & indignum te censemus nomine Christiani : (a) *Magna videlicet , nobis prærogativa de nomine Christianitatis blandiri possumus ; qui ita agimus , ac vivimus ; ut hoc ipsum , quod Christianus populus esse dicimus , opprobrium Christi esse rideamus.* Nōnne multorum Christianorum vita , non tam , uti Job loquitur , est militia , quām malitia ? Nōnne illorum vita , non tam est bene agendi exemplum , quām peccandi documentum ? Tam illis invisa est Paupertas ; ac si Christus , ut eam fugeremus , jussisset præcepto. Humilitas , illis non est uota , nec defacie ; imò , & ignota de nomine : tam illis est exosa , quām ipsum odium. Mansuetudo , illis est monstrum , & prodigum ; idèò , & inter illos est ludibrium. Talibus illudit , qui paulò autè Salvianus : (b) *Uti est Christianitas nostra ; qui ad hoc tantummodo sacramentum salutis accipimus , ut majori poste à prævaricationis scelere peccemus ? Nos Ecclesias Dei iudicras anteponimus ; nos Altaria spernimus , & theatra honoramus : omnia derique amamus , omnia colimus ; solus nobis in comparatione omnium Deus viles est. Diuina Principis æstimantur , ut pronuntiata : decreta à Rege , habentur pro lege : Cæsaris diplomata , sunt quasi Numinis oracula. Si tanti facimus hominis , non raro sacrilegi dicta ; cur non æstimamus Dei hominis facta ?*

II. Quid

(a) *De gubernatione l. 3.* (b) *Supradictum l. 4.*

Il. Quid causæ est ; ut si quispiam Christianus futura credit, futura non timeat ? Quid causæ est, ut si credit, quæ dixit Christus; non timeat, quæ minatur Christus ? credis minanti Christo, se impios projecturum in tenebras exteriores ? cur, cùm sis filius tenebrarum, non metuis te illic projiciendum ? Si non credis verbis, quæ dixit Christus, non credas præmiis, quæ promisit Christus ? neque enim se probat promissionibus Christi credere ; qui non sic agit, ut possit ad promissa à Deo præmia pervenire. Imitari Christum; non tantum decet, quia est dignitas; sed oportet, quia est necessitas. Si Christum imitari, est gloria; non erit arduum, ferre contemptus hominum, & opprobria. Non est contemptus, ubi dignitas est contemni. Satiùs est propter Christum semel contemni ; quam omnibus hominibus semper præponi. Pudeat nos, Ethnicos plura fecisse, & graviora tulisse pro umbratili ; quam nos pro cœlesti gloria. Fuerunt olim Barbari, sui Regis tam amantes, ut quod est potius amentis; si Regi deessent ocu- li, ipsi suos eruerent oculos; si deessent manus, suas sibi ipsi abscinderent : tum demum se rati esse amantes sui Principis, si eum imitarentur vel in vito corporis. Christus, ut hoc modo eum imiteris, non jubet, imo prober. Si Christus dumtaxat, quid faciendum esset, dixisset, nec tamen quidquam illorum fecisset: tamen hoc exequi, non esset obsequium, sed debitum : quanto magis, cùm nihil suaserit faciendum, quod ipse priùs non fecerit ? Si aliquis è cœlo delapsus Propheta simpliciter afferuissest amplectendam paupertatem, non haberet, quod se purgaret, qui eam non amplectetur. Quantò magis

cùm

emb.
ianus
st, ut
e mi-
pios
sis fi-
lum?
redas
pro-
n sic
euire,
igni-
imi-
ptus
, ubi
stum
sem-
, &
cele-
man-
ocu-
suas
nau-
cor-
non
d fa-
illo-
ium,
t fa-
uis è
am-
pur-
tagis
cùm

Decemb.

Tessera.

1005

cùm ipsa Dei sapientia, quæ ore Prophetarum locuta est, & in se perfecerit, decet nos facere?

III. An putamus otiosa fuisse Christi verba, cùm aperiens os suum in monte, dixit: (a) Beati pauperes spiritu. Si judicas illa verba produisse ex ore Veritatis, cur credis beatos esse divites? Si ais, te non credere: si te non sapere, qui præponis opes egestati, quasi non crederes veritati. Dixit eadem Veritas: Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam: tu persecutionem non prosequeris amore, sed persequeris odio: atque ita tuum præfers Christi judicio. Si non esset opus pati: fuisse nobis otiosa vita Christi patientis. Anne vanè, & sine fructu voluisset Deus affligi Filium suum Unigenitum sibi tam dilectum, si nihil referret facere, quæ ipse fecit; nec opus esset nos conformes esse Imagini Filii sui? Non est Deus impius, ut sine causa gauderet tam atrociter sævire in Filium, in quo sibi semper bene complacuit: nisi nos ejus exemplo pati, sibi esset placitum. Effera feræ, & sanguinariæ belluæ sunt erga foetus pientissimæ: & quæ alios dilacerant unguibus, illos mulcent amplexibus. Quomodo Deus, qui habet viscera Misericordiæ, erit in Filium tam immisericors, ut velit eum tanta pati sine fructu patientis, aut necessitate nobis patiendi? Scelera nostra, licet maxima, & plurima, non requirebant tanta, quæ passus est tormenta, ut expiatentur; plus quam satis erat una guttula, non dico Cruoris, sed sudoris: requisivit ergo illam cruciatum atrocitatem, vitæque austерitatem, necessitas nostra imitandi Christum; & patiendi, quæ est regia via cœli. Aut Deus sævus est, & dirus: aut summè neces-

(a) Matth. §.

necessarium est nobis, humiles, afflictos & inopes es-
se. Christum imitari, non est aliud, quam quod ipse
aestimavit, illa aestimanda existimare: & quae despexit,
despicere. Unde eximiē eximiūs Doct. Aug. (a) sola
adversus omnes errores via munitissima Christus, ut idem
ipse sit Deus, & homo: quod itur Deus, quā itur homo.
Si vis salvati, Christum studeas imitari.

16. DIES DECEMB.

**In quo non est peccatum, ipse venit auferre pecca-
tum. S. August. tract. 4. in epist. Joan.**

Christus pec- I.

cati maxi-
mus osor.

Vel suspicari in Christo um-
bram peccati, sacrilegii est
peccatum. Quomodo potui-
set peccatum auferre, in quo prius fuisset auferen-
dum? Verè igitur D. Petrus: *Qui peccatum non fecit,*
Qui potuisset committere peccatum, qui ardebat im-
menso odio peccati? Sciebat obstrui viam ad cœlum
solo peccato: ut igitur aperiret viam ad vitam, debuit
abolere culpam. Et cum tantus sit osor peccati, nul-
lum unquam relinquit impunitum. Quia ut solerter
D. Augustinus, (b) *Deus nec justo, nec peccatori parit,*
illum flagellando, ut filium; illum puniendo, ut impium.
Inò, adeò invisum est Deo peccatum, ut ne quidem
possit esse alteri auctor, ut peccet: quod tamen non
potest committere, ad bonum aliquod inde elicien-
dum, solum potest permittere. Hinc iterum D. Au-
gustinus: (c) *Homo, & peccator, duo nomina sunt: in ipsis*
quære, quid fecerit Deus: quære quid suaserit diabolus. Homo,

à Deo

(a) *De civit. l. II. c. 2.* (b) *Contra Faust. l. 22. c. 20.*
(c) *l. 50. Hom. 6.*